

[Askjær Jørgensen]

som det offentlige ikke får lov til at forbruge. Forbruget er altså stadig væk i samfundet.

Hvis hr. Flygaard vil have den godhed at gennemtænke de økonomiske sammenhænge i stedet for at stå heroppe og insinuere, at vi andre ikke har gennemtænkt vores forslag, så kunne debatten måske komme op på et højere niveau.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne sige til hr. Askjær Jørgensen, at det somme tider kan være meget svært seriøst at gå fremskridtspartiets forslag igennem, al den stund de altid dukker op på så sent et tidspunkt, at hverken finansministeren eller andre har lejlighed til at foretage en gennemgang, således at vi kan få en kommentar i finansudvalget. Men så kan man selvfølgelig kigge på dem, der var sidste år – der er ikke så forfærdelig stor forskel fra år til år.

Det, jeg har gjort en bemærkning om, er, at uanset at man i givet fald vil flytte fra den ene sektor til den anden, så skal hr. Askjær Jørgensen ikke komme her og fortælle, at man kan flytte 70 mia kr. fra det ene år til det andet fra den ene sektor til den anden. Det er og bliver pip. Man knækker et hvilket som helst samfund, hvis man laver noget sådant.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg skal gøre ordførerne opmærksom på, at vi ikke er startet på den egentlige finanslovdebat endnu. Det er forslaget af hr. Askjær Jørgensen, der må omtales, det hedder B 40.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil stille hr. Flygaard et helt konkret spørgsmål. Hvis man forestiller sig, at hr. Flygaard får 130.000 kr. om året i løn og man så undlader at lade den stige til 140.000 kr. og samtidig lader være med at lade hr. Flygaards skat stige, altså man undlader stigning både på skatten og bruttoindkomsten, er det så en ændret situation for hr. Flygaard?

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Nu kan tallenes størrelse sådan set være ligegyldige. Jeg skal da gerne sige til hr. Askjær Jørgensen, at det var beløb af en væsentlig mindre relativ størrelsesorden end dem, der havde relation til fremskridtspartiets ændringsforslag. Så nærmer vi os måske realiteten.

Bertel Haarder (V):

Hr. Flygaard har ret i, at man ikke kan spare sig ud af krisen. Det er der heller ingen der vil. Venstres forslag hænger sammen med vores erhvervsdynamiske skatteforslag. Dem vil finansministeren måske betragte som en provokation, men de svarer ganske til, hvad de økonomiske vismænd og al anden økonomisk sagkundskab siger bør gøres i den nuværende situation. Det er det fantastiske ved det, at det, der er virkelig realistisk, betragter regeringen som en provokation. Det er den politiske situation i Danmark i dag, og derfor står det så dårligt til.

Dermed har jeg delvis svaret hr. Bilgrav-Nielsen, som sagde, at der kun er 3½ side bemærkninger om ministerierne. Nej, for på disse 3½ side er der henvisninger til to andre omfattende forslag, dels det om de kommunale besparelser, hvor f.eks. hele sundhedssektoren er nævnt, dels det forslag om initiativ og virkelyst, hvor en stor del af socialektoren er nævnt. Alt i alt kan jeg oplyse, at det drejer sig om, hvis vi omskriver det til A 4-sider med normal linjeafstand, et sted mellem 20 og 25 sider.

Hr. Arne Bjerregaard spørger, hvorfor vi ikke gjorde noget, da vi havde regeringsmagten. Det vil jeg da meget gerne drøfte med hr. Arne Bjerregaard. Det, vi dengang gjorde, var, at vi sagde, at hvis ikke der nu tages mere alvorligt fat, så vil vi ikke være med mere. Og hvad var grunden til, at det lykkedes regeringen at køre videre uden at tage mere alvorligt fat? Det var, at der var nogle andre, som var billigere til salg. Hvis hr. Arne Bjerregaard havde sat regeringen stolen for døren sidste jul og havde gjort det igen i maj, så havde vi haft en meget bedre situation. Tro mig, om ikke adskillige socialdemokrater i virkeligheden slet ikke har noget imod at blive tvunget. Så længe man går med til deres første oplæg, hvordan skal de så begrunde over for deres egne, at de skal gå videre